

ՀԱՅ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԸ ԴԱՐԵՐՈՒ ՄԷԶԵՆ

ՅԱ. Ի ԵԼՈՒ Ա. Ծ

Եղիշէ Արք. Տէրտէրեանի գահակալութեամբ (21 Օգոստոս, 1960) Հայ Երուսաղմէնը կը սկսի նոր գարագլուխ մը:

Տէրտէրեան Պատրիարք վերջին քանի մը տարիներու ամլութիւնն ու ամայութիւնն, որ տիուք էջ մըն էր Ս. Յակոբեանց ու փառապահներուն համար, ձեւով մը մասացումի տնկիւնը նետելու մասսեւնումով՝ կը վերտակազմէ Միաբանութիւնը: Ս. Յակոբեանց Եղայուսակցութենէն կը դադրեցնէ կարդ մը ընդդիմագիր Եղայուներ եւ Վանքն ներս կը լրէ Հակա-Տէրտէրեան չունչը, իսկ գուրսը նետուած թուղթէ ուումբերուն կը պատասխանուի զօրաւոր Հարուանն-րով, մէրթ՝ բգքովիչ գնդակներով:

Ներքին իտաղողութեան վերահսկուումով գործի կը լծուին Հայ Սիռնի զինուրները՝ Հոգեւորական թէ ոշխարհական, վարդապետ, վարժապետ եւ աշակերտ:

Բարձր մտաւորական Եղիշէ Պատրիարք նժարին մէջ կը նետէ իր հզօր գրէջը, հնարող միտքն ու վարչական հազուազիւտ շընորհները: Հայ Երուսաղմէնը եւ անոր գահակալին շուրջ արտերկիր մէջ զոյառած կամ ստեղծուած աննպաստ հսամ՝ քը կը ըսկըսի կորսնցնել իր թափը եւ շուառով Հայ Սիռնը Կրկին (թէեւ տեղ տեղ որոշ վերապահումներով) կը դառնայ Հայ գաղթաշխարհէ եւ Մայր Աթոռ Ս. Խջիսածնայ գահակալին զուրգուրանքին ու շահազգրութեան առարկայ: Վանքի Եկեմտական հաւասարակցութիւնը, որ գմբախտ պարագաներու և պատահարներու բերումով խախտած էր, կը չափաւորէ, կը բարելաւուի Հայ ժողովուրդի բացարիկ ճեղութեան մէռնալու մէջ գոյացուած կամ ստեղծուած աննպաստ հսամ՝ քը կը ըսկըսի կորսնցնել իր թափը եւ շուառով Հայ Սիռնը Կրկին (թէեւ տեղ տեղ որոշ վերապահումներով) կը դառնայ Հայ գաղթաշխարհէ եւ Մայր Աթոռ Ս. Խջիսածնայ գահակալին զուրգուրանքին ու շահազգրութեան առարկայ:

այլազան միջոցներով. տարին չըրացած կը սկսին շինարարութիւններ:

1961-ի Յուլիսին սկիզբը՝ կը կատարուի Հայմական թագաւորութեան մայրաքաղաք Ամմանի Հայ ազգային վարժարանի նոր չէն քին հիմնարկէքը եւ 1962-ի դպրոցական տարեշրջանին կը բացուին լուսոյ նոր տաճարին գոները, եւ Ամմանի Հայ գաղութը կ'ունենայ իր արդիական կրթական յարկը:

Կրկին սեղանին վրայ կը դրուի Երուսալեմի Ս. Յարութիւն Տաճարին արժատական նորոգման դարաւոր ու դառնահամ միջազգային հարցը, որուն անմիջական լուծումը անյետագելի նկատած էր Յորդանանի իշխանութիւնը, նոյնիսկ սպանացած էր զայն նորոգել պետական ծախքով՝ իրը հնութիւն: Բնականարար այս ձեւը ոչ հաճելի էր եւ ոչ ալ պատուարեր քրիստոնեայ աշխարհին —Christendom-ին համար: Ամանք անոր մէջ կը տեսնէին պետական միջամտութեան վտանգը, Հակառակ Յորդանանի երիտասարդ արքային փորձուած բարեացակամ ողուրյն եւ լայն հանդուրժողութեան, religious tolerance-ին:

Կլոր սեղանի մը չուրջ կը բոլորուն բարձրագոյն Մըրբառնին երեք քրածնեստէրերը —Հայաստանեայց, Յոյն Օրթոսոք եւ Հոռովմէական Կաթոլիկ եկեղեցիները եւ յետ երկար քննութեանց կ'որոշն մեռնարկէ հիմնական նորոգութեան: Միջազգային (խառն) ճարտարապետներու խումբը կը նախատեսէ շուրջ 3 միլիոն ամերիկան տուլարի ծախք մը, զոր պէտք էին հայթայթել վերոյիշեալ երեք եկեղեցիները եւ հաւասար բաժիններով, քանի որ 5 միլիոն հաւատացեալ ունեցող Հայաստանեայց Եկեղեցին հաւատագր բաժինն աւելէ Սըրբառնէն ներս ՅՈՒ

միլիոն կաթողիկներուն հետ, եւ գուցէ քէչ մըն ալ աւելի:

Ս. Երուսաղիմայ Պատրիարք Տ. Եղիշէ Արք. Տէքտէրեան Հայ ժողովուրդին կը ներկայացնէ պարագան եւ կապաւինի անոր աւանդական բարի սրտին: Ամենայն Հայոց Հայրապետ Վազգէն Ա. Կաթողիկոսի բարձր հոգիանաւորութեամբ եւ Ս. Երուսաղիմայ Պատրիարք Հօր Նախագահութեամբ կը կաղմէւի Կեդրոնական Յանձնախողմբ մը անձրաժետ գումարը հաւաքիլու համար: Ս. Պատրիարքի դիմումներով կ'ապահովուի Գայուսու Կիւլպէնկեան Հիմնարկութեան ձեռնուութիւնը՝ Հայոց բաժինին մէկ-երրորդ համեմատութեամբ:

1961-ի աշնան կը սկսին Ս. Յարութեան Տաճարի նորոգման աշխատանքները: Հայ սփիռուքի հայաշատ կերպուներ կ'այցելեն Ս. Երուսաղէմի նուիրակները՝ Հողջ. Շահէ Վրդ. Ամէմեան (այժմ Եպիսկոպոս) եւ Հողջ. Կիւրեղ Վրդ. Պարիկեան:

Հայ հաւատացեալը ամենուրեք զօրաւոր արձագանդ կու տայ՝ ինչպէս եղած էր անցեալին Ամենայն Հայոց Հայրապետի սրբուուա պատագամին եւ Տէքտէրեան Պատրիարքի կոչին: Երուսաղէմի նուիրակներուն սրբազան առաքելութիւնը, ժամանակուրաբար Միացեալ Նահանգներու մէջ, կը պատկուի բացառիկ յաջողութիւնով մը:

Միաժամանակ՝ 1962 թուականին, Ս. Յարութեան Տաճարի նորոգման ատեն, Հայ Սինէն ներս կը կատարուին լայն չափով նորոգութիւններ, կը նորոգուին Ս. Յակուայ Տաճարին Պատրիարքը, Վանքին խոհանոցն ու ճաշարանը. խոհանոցին վրայ կը շինուին նոր յարկարագիտներ՝ հիւրերու համար: կը նորոգուի Հայոց Եեղիշէմի Վանքը եւ կը կառուցուին 15 խանութեներ, որոնք Վանքին կ'ապահովին մայուն հասոյթ մը: Իսկ հետագային կը նորոգուին ու կ'արգելականացին Պատրիարքարանի գիւտանառուներն ու գրասենեակները: կը կառուցուի Գալուստ Կիւլպէնկեան Դազմականաց Ենքը, ուրդ 1964-ի Փետրուարէն սկսած, կը տեղաւոր-

ին Ս. Յակուայ պարիսպէն ներս ապաստանած Հայ արկածահար ը՝ տանիքներ, որոնք 1947-1949 Արար-Հրեայ կրիմներէն ի վեր կրմային Վանքի շրջափակէն ներս, կը վայելէին Վանքին մասնակի Հողատարութիւննը, եւ մերթ կը ծանրացնէին Վանքին անտեսական գուռարութիւնները:

1963-ի Հոկտեմբերին Ս. Յակուեանց Միարանութիւնը կ'ողջունէ չորոհարաշին այցը Ամենայն Հայոց Հայրապետ Վազգէն Ա. Կաթողիկոսին: Ուխտի կու գայ Լուսաւորչի յաջորդը, որ միաժամանակ պիտի ծանօթանար Ս. Յարութեան Տաճարի նորոգման աշխատանքներուն եւ պիտի նախագահէր հանգանակութեան Կեդրոնական Յանձնախումբի մէկ արտակարգ ժողովին: որուն հրաւիրուած էին կարդ մը ազգային բարերարներ եւ ծանօթ աղդայիններ:

Պատրիարք Սրբազնը օգատուելով Հայրապետի այցելութեան բացառիկ պատճենութենչն կը ձեռնարկէ Հայ Եկեղեցւոյ միասնականութիւնը վերահաստանելու վեճ առաքելութեան, եւ վստահելով Վազգէն Ա. Հայրապետի առաքելատիպ Հոգիին ու քրիստոնէական բարեսրութեամ՝ կը յաջորդնէ Հանգիպատմ մը (Պատրիարքարանի գարաւոր կամարներուն ներքեւ եւ Յարուցեալի սրբազն գումրանին շորջ) Ամենայն Հայոց Հայրապետին եւ Մեծի Տանի նիրիկիոյ Գահակային միջեւ:

Տեղի կ'ունենած 1963 Հոկտեմբեր 26-ի պատմական ողջացուրումը, կը ստեղծուի նոր ողջ մը՝ Երուսաղէմի Ողջագուրամին Ողինե՝, որուն կը կապուին մէծամեծ յոյսեր եւ մարդիկ իրարմէ կը իւեն անոք կ'աքայրութեան պատիւը: Այսքանը պէտք է արձանագրուի ի հաշիւ պատմութեան, որը պիտի նապրուի Տէքտէրեան Պատրիարքի նախանձնութիւնն ու Վազգէն Ա. Հայրապետի ներող ողին:

Սրբոց Յակուեանց Միարանութեան հառմար բացառիկ օր մը կ'ըլլայ Երկուշարթի 6 Յունուար 1964-ը, երբ Հայ Սիսնի հնաւորիքան եւ Վազգէն Ա. Հայրապետի ներող ողին:

Ս. Պօղոս Զ. Պապը եւ մեծ հանդիսութեամբ կ'ընդունուի Պատրիարքարանի շքեղ գահը՝ ճիշտ մէջ՝ Ճ. Եղիշէ Պատրիարքի եւ Միաբանութեան կողմէ։ Ն. Սրբութիւնը ժօտ կէտամուան սիրալիր տեսակցութիւն մը կ'ունենայ Պատրիարք Ա. Հօր հետ եւ մեկնումի պահուն, Պատրիարքարանի հոյատելի դահլիճը անզամ մըն ալ հիպոցուով դիտելէ ետք, կ'ըսէ. «Դուք Հայերդ ուրիշ էք, անցեալ ունիք եւ քրիստոնեայ մեծ ժողովուրդներէն էք»։

1964-ի ամբան՝ Ա. Պատրիարքը այցելութիւններ կու տայ Հարաւային եւ Հիւսիսային Ամերիկաններուն, անձամբ գնահատելու համար Ա. Յարութեան Տաճարի նորոգման ա'ռնց բերած օժանդակութիւններէն ամէն տեղ Ա. Երուսաղէմայ Գահակալը կ'ընդունուի խանդավառութեամբ։ Նորին Ամենապատութիւնը Ա. Յակորայ ազամանդակուու շքանշաններով կը զարդարէ կարգ մը բարերարներու կուրծքերը, մասնաւորաբար Հիւսիսային Ամերիկա, ուր տանեակ մը աղդայիններ բրած էին իշխանական նույիքատուութիւններ՝ արդարացնելով իրէց անուան չուրջ հիւսուած առապելական առաստանենութիւնը։

1965-ի սկիզբը Յորդանանի երիտասարդ քաջ արքան՝ Հիւսէյն Թագաւորը, Եղիշէ Պատրիարքը կը գարձարէ Յորդանանի բորձագոյն նախուայի (Զարքօնք) առաջին կարգի շքանշանով, առ ի գնահատութիւն անոր՝ Հայշիմական Թագաւորութեան ժառուցած ծառայութիւններուն։

1965-ի Հոկտեմբերին՝ կը կատարուի Ամերիկայ Յարութիւն Թագուսանի նույիքատուութեամբ կառուցանելի Ամմանի Ա. Թաղէսոս եկեղեցւոյ Հիմնարկէքը, ի ներկայութեան եկեղեցասէր բարերարին եւ այս կերպով Երողանանի մայրաքաջաք Ամմանի Հայ գաղութը մօտ օրին կ'ունենայ իր հայկական ոսով փառաւոր սրբավայրը՝ իր նոր արդիական վարդարանէն վերջ։

Խակ Ամերիկահայ երկու բարերարներ յանձն առած եւ Հայ Սիրոն օժտել նոր Դրցելիքանով մը եւ նոր Թագաւարանով մը՝ Ճ. Բ. Լ. Միութեան Կեդր. Վարչութեան ազնըւասիր Նախագահը՝ Արք Մանուկեան. իշխանական նույիքատուութիւնով մը պիտի շինէ 75-100 գիշերօթիկ ուսանողներու Հա-

մար նոր Դպրեկանք մը՝ արդիական բոլոր յարմարութիւններով։ Խակ Հ. Բ. Բ. Միութեան Կեդր. Վարչութեան անդամ Եղուարդ Մարտիկեան իշխանավայրէ բարերարութիւնով մը պիտի կառուցանէ արդիական Թաղարան մը, որուն պէտքը զդալի գարձեր էր զարդուց։

Տէրտիքեան Պատրիարքը առաջին ընդգամեակը շինարարական նույածումներու կարգին ունեցած է նաև բարոյական յաջողութիւններ։ Այս հինգ տարիններուն Ս. Յա. Կորեանք աղջին առած են առա նոր կուսակիօն եկեղեցականներ, որոնցմէ ոմանք արդէն իսկ ստանձնած են պատասխանատու պաշտօններ։

Անցուշտ Հայ Երուսաղէմի գրադէտ գահակալը շիր կրնար անտես առած բլլալ Հայ տիգն ու տառը եւ անոր թաւալող դահնը։ Այս շրջանին Ս. Յակորայ տպարանն այ կ'ունենայ իր յառաջիւաղացքը։ Հին տպարանին կ'աւելցուի նոր թեւ մը, ուր կը զետեղուի Գալուստ Կիւլպէնկեան Հիմնարկութենէն ստացուած տողաշար մեքենան՝ որ ունի Հայերէն, Անդիբէն եւ Արաբերէն տառեր։ Երկու նոր մամուլներ Հայ Սիրոնի տը պարուատան կու տան լայն չունչ՝ բաւարարելու համար Վանքի պահանջներն ու դուրք։ Այն եղած տպագրական խնդրանքները։ Ներկայիս տպարանն ամէն ամիս առնուազն հատուր մը լոյս Կ'րնայչէ։

Ս. Յակորեանց պաշտօնաթերթ «Սիրոն» ամսադիրը լոյս կը տեսնէ կանոնաւորաբար, նոի ու այլազն բովանդակութիւններով։ Թերթին ծաւալը բարձրացած է 32-էն 4է էջներու, եւ այս թիւր եւս յաւելում մը պիտի կրէ, տեղ ապահովելու համար նոր եւ առեժքաւոր աշխատակիցներու մտքի գոհարներուն, ինչպէս մեղի կը հաւաստէ խըմբարութիւմը։

Մենք լաւասեառութեամբ կը մօտնանք Հայ Երուսաղէմին, եւ կը սիրենք ականատես բլլալ նորանոր նույածումներուն ներկայ մերեյքի անրնդհատ յարատեւութիւն մէջ՝ ժամանակն է որ Հայ Սիրոն, կրօնաբրը այդ քրիստոնեայ միջավայրին մէջ Հայկական այս դարաւոր ու փառաւոր հաստատութիւնը դատիւայ նոր Զարիափան մը. նոր Արմաջ մը՝ իր հումանովն ու արդիմէ. ներովը։

ՎԱՀՐԱՄ ԿԸՆԿՑԵԱՆ